

Kokoelma Liedon Eränkävijöiden lippukuntalehden sisällöstä vuosilta 1997-2004

2004 - 4. NRO	2
TATEPA 2003	2
2003 - 2. NRO	4
THAI JAM 2003	4
MEKKALA 2003	7
LIPUNRYÖSTÖ 2003	8
2003 - 1. NRO	9
KIVISORA -02	9
NUOTIO -02	10
2002 - 1. NRO	12
HALS LAKE CITY -02	12
2001 - 2. NRO	13
TAMMILEIRI BRITANNIKA	13
2001 - 1. NRO	14
VAAHTOKARKKEJA SARJAKUVASANKAREILLE -01	14
2000 - 3. NRO	15
KANDERSTEG -00	15
PULATIKKU -00	17
2000 - 1. NRO	18
HYVÄ HOMMA -99	18
1998 - 2. NRO	20
TIKKUPULLA -98	20
1997 - 1. NRO	21
SAMMON RYÖSTÖ -97	21
SUONSILMÄ -97	23

2004 - 4. nro

TaTePa 2003

Olipa kerran Halssi, Liedon seurakunnan leirikeskus, joka eräänä syksyisenä perjantai-iltana yhtäkkiä pelmahti täyteen lapsia. Halssi katseli näitä lapsia kummissaan, sillä se ei ollut nähnyt näitä lapsia ennen, ja mikä kummallisinta: lapsilta puuttui kaulasta sellainen sininen juttu, jollaisia leireilevillä lapsilla yleensä on kaulassaan, sellainen partiojuttu...niin, partiohuivi.

Halssi olikin melkoisen utelias sen suhteen, mitä viikonloppu näiden lasten kanssa toisi tullessaan. Luottavaisin mielin se luovutti vuoteensa ja huoneensa näiden lasten käyttöön ja jäi jännityksellä odottamaan, mitä lapset leirillä oikein puuhasivat. Eikä perjantain ohjelma jättänyt leirikeskusta tai ketään muutakaan kylmäksi: ilta tarjosi monia iloisia kasvoja, värikkäitä nimilappuja, lauluja, leikkejä ja jopa kaukaa saapuneita vieraita, vain muutamia mainitakseni.

Eikä lauantapäivä jäänyt pekkaa pahemmaksi: ulkoleikeissä punehtuneita poskia, merimiessolmuun keskittyviä kasvoja kymmenittäin, suoria sudenpenturivejä lupausta harjoittelemassa, haastavia luontopolkutehtäviä, kangasvärejä ja harmaita pusseja...

Lauantai-illalla myös Halssin viluinen saunarakennus sai lämmikettä varpailleen, kun kiukaat lämmitettiin ja lapsijoukko kipusi lauteille. Saunan jälkeen pääosaan pääsivät värityskuvat ja vanhat kunnan pelit, joista Halssi on erityisen ylpeä. Sydän täynnä ylpeyttä Halssi katseli, kun jo repaleiset pelit ilahduttivat lapsia ja tuottivat jännittäviä ja hauskoja kokemuksia.

Viikonlopun suurin hetki oli kuitenkin pimeä lauantai-ilta, hetki, jota Halssi muistelee kyynel silmäkulmassa edelleen: lupauksenanto. Tuskinpa päärakennuksen sali koskaan saa todistaa juhlavampaa tilaisuutta kuin vuotuiset lupauksenantohetket! Kiitollisena osalleen langenneesta kunniaa Halssi tarjosi pöytänsä kynttilöille ja uutuuttaan hohtaville partiohuiveille ja katseli, kun juhlava joukko lapsia astui sisään saliin muuttumaan arkajaloista todellisiksi partiolaisiksi. Nyt vanha leirikeskus ymmärsi vihdoinkin senkin, miksi lapsilta puuttuivat partiohuivit, vaikka he muuten näyttivätkin partiolaisilta.

Lupauksenantotilaisuus oli juuri sellainen kuin Halssi oli haaveillut. Kynttilät loivat varjojaan jännittyneiden tulevien lippukuntalaisten kasvoille, johtajat pyörivät hermostuneina ympäriinsä ja yrittivät luoda viimeisiä puitteita juhlalle. Ja viimein oli se hetki, kun sudenpentut seisoivat riveissä salin edessä luvaten parhaansa mukaan rakastaa Jumalaansa, toteuttaa sudenpentujen lakia ja olla toisille avuksi joka päivä. Halssi nyyhkytti hiljaa nähdessään upouudet partiohuivit lasten kaulassa ja onnelliset hymyt näiden huulilla. Näistä uusista sudenpennuista lippukunta saisi taatusti olla ylpeä. Voi, kunpa Halssikin joskus saisi oman partiohuivinsa!

Halssi katseli iloisena, miten lapset olivat ylpeitä huiveistaan. Rakkaasta huivista ei olisi tahdottu luopua edes yön ajaksi, ja kun huivi kaulassa nukkuminen kiellettiin, oma partiolaisuuden symboli peiteltiin hellästi sängyn viereen. Kunpa huivit pysyisivät yhtä tiukasti lasten kaulassa myös myöhemminä sudenpentu- ja vartiolaisvuosina, Halssi toivoi hiljaa lasten jo leijaillessa kohti unimaailmaa.

Sunnuntaiaamu valkeni 42 uuden sudenpennun ja 15 johtajan voimin. Vielä riitti energiaa leikkiä ja touhuta, jopa niin paljon, että Halssia alkoi epäilyttää, josko lapsilla oli jonkinmoinen varaenergiavarasto takataskussaan. Toisaalta Halssi tunsi keittiönsä olleen melkoisessa työntouhussa lähes koko leirin ajan, joten höyryävissä kattiloissa taisi olla eräs selitys energialle.

Vielä ennen kuin Grandellin bussi kaartoi leirikeskuksen pihaan ja vei pois leirikeskusta piristäneet lapset, nämä puhdistivat hellästi Halssin lattiat ja katot, jättäen leirikeskuksen mukavaan kuntoon odottamaan seuraavia leiriläisiä. Halssi oli hyvin tyytyväinen leiriläisiinsä ja toivookin näkevänsä lapset mahdollisimman pian uudelleen luonaan.

2003 - 2. nro

Thai Jam 2003

Kun Suomessa rikottiin pakkasennätyksiä, Thaimaassa asia oli toisin. Kuumiin "talvi" 20 vuoteen tuli konkreettisesti tutuksi noin 35 000 partiolaiselle ympäri maailman, kun he kokoontuivat 28.12.2002 - 7.1.2003 Sattahipiin 20:nnele maailman jamboreelle.

Sattahip sijaitsee Siiaminlahden rannalla, muutama kymmenen kilometriä monelle tutusta Pattayan lomakohteesta etelään. Leirialue oli armeijan harjoitusalueetta, ja armeijan väki näkyi myös leirillä vartioimassa aluetta. Alueelle oli rakennettu jamboreeta varten muun muassa vessoja, suihkuja, supermarket-rakennuksia, internet-kahviloita ja terveysasemia, lukuisista viihtyisyyttä lisänneistä istutuksista puhumattakaan. Alueelle oli istutettu jopa tuhansia palmuja, jotka kuulemma viedään leirin jälkeen pois, sillä ne eivät normaalisti elä vastaavissa olosuhteissa. Alue oli siis oma kaupunkinsa.

Leiriläiset

Leiriläiset asuivat lippukunnittain alaleireissä, jotka taas muodostivat neljä kylää. Suomesta leirille lähti kolme lippukuntaa: (yhteensä reilu 100 leiriläistä), jotka kaikki olivat eri kylissä. Leiriläiset olivat 14 -17-vuotiaita, tätä vanhemmat olivat työtehtävissä eli osa "international service teamia" (ts. ISTEjä). Lippukunnat oli nimetty vesialueiden mukaan kuten alaleiritkin Saaristoksi, Suomelahdeksi ja Järvi-Suomeksi. ISTEjä matkaan lähti Suomesta n. 130.

Leirielämää

Aamulla viimeistään aurinko huolehti siitä, että ylhäällä oltiin viimeistään pian seitsemän jälkeen. Silloin nimittäin teltan lämpötila nousi niin korkeaksi, että siellä ei kauaa viihtynyt kerrallaan. Leiriläiset valmistivat aamupalansa leirissä supermarketista hankkimistaan aineksista, ISTEit tallustivat ruokaloihin, joita oli kaksi. Allekirjoittaneiden ruokala sattui olemaan East eli itäinen, mikä käytännössä tarkoitti sitä, että joka aamu oli käveltävä lähes koko leirialueen läpi alueen länsipäässä sijainneelta ISTEien teltta-alueelta ruokalaan. Kävely jopa etanavauhdilla tiesi hikoilua, jota tosin ei olisi voinut myöhemminkään päivällä estää.

Aamupäivällä oli leiriläisillä yleensä ohjelmassa toimintapisteet. Yksi kylä oli aina yhden päivän yhdellä alueella (esittely seur. kappaleessa). Lounaaksi leiriläiset saivat lunch boxin eli lounaslaatikon, jonka sisältö ei valitettavasti juurikaan vaihdellut päivästä toiseen. Laatikossa oli yleensä sämpylä tai hot dog (kuumuudesta en olisi niinkään varma), mehua, hedelmä ja joku leivonnainen.

Iltapäivällä toimintapisteet jatkuivat, kunnes oli aika valmistaa päivällinen. Lippukunnan leirialueelle oli varattu kaasukeittimet ruuanvalmistusta varten. Yhtenä päivänä päivällistä sai käydä syömässä muissakin alaleirin lippukunnissa. Ideana oli tietysti tehdä omalle maalle tyypillistä ruokaa ja tutustua muiden maiden ruokakulttuureihin.

Toimintapisteet

Global Development Village (GDV) eli vapaasti suomennettuna kehitysyhteistyökylä, jossa leiriläiset mm. keskustelivat ihmisoikeuksista, AIDSista ja luonnonsuojelusta.

City of Science (COS) eli tiedekylä, jossa tutustuttiin tieteeseen ja teknologiaan esimerkiksi rakentamalla kauko-ohjattavia autoja ja robotteja, tutustumalla internettiin, oppimalla DNA:n ja thaimaalaisen luonnonlääketieteen saloja tai ihmettelemällä vaikkapa hyönteisiä.

Tournaments-piste vastasi oikeastaan meikäläistä ramborataa tai leiriolympialaisia. Tosin toteutus oli aika hulpea: oli kiipeilyseinät, maastopyörät, vesi(muta)altaat ja paljon muuta.

Exploring Nature (vastaa lähinnä suomalaista haikkia eli vaellusta) toteutettiin leirialueen ulkopuolella, leiriläiset patikoivat muutaman tunnin thaimaalaisessa metsässä.

Community Action Dayn eli palvelupäivän aikana leiriläiset auttoivat esimerkiksi paikallisen koulun maalaamisessa tai lattian valamisessa. Samalla he pääsivät tutustumaan eläintarhaan ja jopa hyvinkin läheiseen kontaktiin krokotiilien tai tiikerien kanssa!

Crossroads of Culture (COC), kulttuurien risteys, esitteli eri maiden ja varsinkin Thaimaan kulttuuria monin eri tavoin. Pisteissä sai kokata, opetella thaikirjoitusta tai soitinten käyttöä tai vaikka tehdä paperia suomalaisesta sellusta.

Kaikista odotetuin toiminta piste lienee kuitenkin ollut Face the Waves eli rannan toimintapiste. Aallot sai kohdata snorklaamalla, lohikäärmevenettä melomalla, surffaamalla, purjehtimalla...

Allekirjoittaneista Mari työskenteli leirin ajan City of Sciencen Life Science (luonnontieteet) -osastolla. Toimintapisteenä oli DNA Treasure Hunt eli DNA aarteensintä. Pisteessä leiriläiset oppivat miten DNA:n tieto luetaan ja muutetaan proteiinien muotoon. Heidi puolestaan aloitti ensin Suomen toimintapisteessä, jossa jo mainitun paperinteon lisäksi saattoi pelata kyykkää ja tutustua metsäleirin erikoisuuksiin. Heidi kuitenkin siirtyi pian ns. walk in -pisteeseen, jossa rakennettiin hollantilaisen linnan pienoismalli paperista. Walk in tarkoitti sitä, että piste oli auki lähes aina kun muut toimintapisteet olivat kiinni, ja sinne sai kuka tahansa (myös johtajat) kävellä ja aloittaa linnan teon.

Iltaisinkin riitti ohjelmaa

Alaleirit pitivät omia iltaohjelmia ja leiriläiset järjestivät myös omatoimisesti diskoja. ISTit puolestaan juhlivat omalla alueellaan ja saivat myös nautiskella rannasta silloin kuin ehtivät. Iltaisin järjestettiin myös koko leirin yhteiset tapahtumat keskusareenalla: avajaiset, uudenvuodenvastaanotto, uskontokuntien yhteinen tapahtuma uudenvuodenpäivänä ja päättäjäiset. Avajaiset oli muodollinen tilaisuus, sillä kruununprinssi kunnioitti tapahtumaa läsnäolollaan (kuningasperhe on erittäin arvostettu Thaimaassa).

Uudenvuodenvastaanotto oli pettymys ohjelman puolesta: Lavalle ei juuri nähnyt ja valkokankaalle heijastettiin ilmeisesti Thaimaan television lähetystä. Sitten yhtäkkiä valkokankaan kulmaan ilmestyi pieni kello, josta näki, että vuosi vaihtuu viiden sekunnin kuluttua. Heidän pettymykseksi ilotulitustakaan ei nähty. Lopulta juhlatunnelmaa nosti kunnan saunominen. Suomalaisten saunatiimin rakentama sauna tarjosi hyvät löylyt, vaikka saunassa hieman kaasu tuoksahtikin. Yllättäen saunominen jopa virkisti vaikka lämpötila oli ulkona lähemmäs 30 astetta. Thaimaassa muuten ajanlasku alkaa Buddhan kuolemasta, ja siellä on nyt meneillään vuosi 2546.

Uskontojen yhteinen tapahtuma alkoi ensi kunkin uskontokunnan omalla messulla (tai miksi kukin sitä kutsuukin), jonka jälkeen kokoonnuttiin jälleen keskusaukiolle. Kuulimme viisaita sanoja eri uskontokuntien edustajilta ja leiriläisten ajatuksia mm. rakkaudesta. Lopuksi vietimme thai-perinteen mukaista loi kratong -juhlaa, jonka kunniaksi kukin leirilippukunta laski tekemänsä lootuskukan palavine kynttilöineen leirialueen keskellä sijainneeseen lampeen kellumaan. Näky oli hieno, kun sadat kynttilät paloivat sekä lammella että sen reunoilla.

Päättäjaisissä oli jo riehakkaampi tunnelma. Näimme leirin aikana kuvattuja videopätkiä, joissa näkyi toimintaa ja kuultiin eri maiden partiolaisten ajatuksia. Sitten olikin aika hehkuttaa neljän vuoden kuluttua olevaa Englannin jamboreeta. Järjestäjät ottivat WOSMin lipun vastaan ja toivottivat kaikki tervetulleiksi. Lopuksi uudistettiin partiolupaus ja laulettiin "Tää ystävyys ei raukene" samalla kun katselimme hienoa ilotulitusta.

Mitä jäi mieleen?

Alueen palvelut toimivat hyvin, emme muista mitään hiukankaan isompaa leiriä, jolla olisi päässyt jonottamatta vessaan tai suihkuun (jos joskus jouduimmekin jonoon, ei siinä tarvinnut kauaakaan olla). Betonilattia ja vesivessa olivat riukulaan/bajamajaan tottuneille suomalaisille jopa ylellisyyttä. Thaimaalaisten englannin taito oli ennakkotietojen mukaista: suurin osa osasi sanoa jees jees, joka oli yleisvastaus ihan kaikkeen. Mutta toki yllättävänkin taitavia puhujia löytyi jopa leiriläisten joukosta. Tapahtumien järjestämisessä thaimaalaisilla oli aivan oma tyyliinsä, jonka voisi tiivistää sanoihin: pitkän kaavan mukaan korkealta ja kovaa... Yhtä kaikki jamboree oli mielenkiintoinen tapahtuma: kulttuurien sekamelskassa eläminen oli avartava kokemus. Suosittelemme!

Edustajanne maailmalla:

Mari Peltola ja Heidi Laakso

Mekkala 2003

Eli sudenpentujen talvileiri I 7.-9.2.

Sudenpentujen ensimmäinen talvileiri alkoi perjantaina 7.2. bussin odottelulla. Pakkanen oli nujertanut tilatun linjuriauton, mutta onneksi toinen saatiin tilalle pienen odottelun jälkeen. Leirin nimi oli osuva, sen todistivat jo bussissa 44 pientä, mutta änekästä sudenpentua. Suuresta osanottajamäärästä huolimatta eivät kaikki halukkaat kuitenkaan mahtuneet mukaan, mikä oli valitettavaa.

Hyvin sujuneen perjantaiyön jälkeen valkeni lauantapäivä hieman suhmuraisissa merkeissä, vaikkakin puut olivat yöllä saaneet upean sokerikuorrutuksen oksiansa. Saatuaan nukkua hieman tavallista pitempään aamulla, sudenpennot lähtivät täynnä intoa ja energiaa luontopolulle heti aamiaisen jälkeen. Kun suurimmat energiat oli juostu metsässä pois, voitiin keskittyä lounaan jälkeen leiriaaskarteluun, josta lopulta muodostui jokaiselle oma kotikotikroitiili. Askartelun monta vaihetta oli sovitettu yhteen pulkkailun ja päivämehun lämmityksen kanssa. Kävi jopa niin, että kerrankin pulkkamäki tuntui menevän vapaa-ajan edelle. Yleensä juuri se taianomainen vapaa-aika on yleisimmin kysytty ohjelmanumero leireillä, vaikka muuten hauskaa onkin. Liekö syynä hurja leirinaposteltavien määrä, josta pitää päästä eroon?...

Ongelmiakin muuten niin hyvin menneellä leirillä ilmeni: lauantai-iltana kaivo tyhjeni kesken lasten saunomisen. Piti siis siirtyä sudenpentuleirien mukavuuksista partioelämän luonnonmukaisempiin toimintatapoihin. Johtajapojat kunnostivat rivakasti ulkovessan toimintakuntoon ja iltapesut peruttiin lapsien suureksi riemuksi. Johtajien iloksi leiriläiset olivat niin reippaita, että kävivät kiltisti mukisematta ja kylmästä huolimatta ulkona asioillaan. Keittiössä teevesi oli sentään onneksi jo pannussa iltapalaa varten, vaikka tiskien pesu aiheuttikin päänvaivaa. Onneksi talousvesi saatiin erikoiskuljetuksena (soppatykillä) seuraavaksi aamuksi suoraan takaovelle.

Harmillista kyllä, Etelä-Suomea jo pitkään vaivannut vatsatautiepideemia vieraili leirillämmekin. Onneksi sairastapauksia oli vain pari ja nekin olivat lieviä, joten tästäkin selvittiin vain säikähdyksellä ja muutamalla kattilallisella sulatettua lunta.

Sunnuntaiamua emme aloittaneetkaan tavallisesta poiketen pakkaamalla, vaan vietimme aamupäivän aktiviteetteihin osallistumalla. Sudenpennot kuuluivat kuinka pukeutua sääolosuhteiden mukaisesti ja kuinka selvitä jäiden varassa. Lounaan jälkeen pakkasimme nopeasti laukut ja ehdimme kuin ehdimmekin vielä pulkkamäkeen. Sen jälkeen olikin hyvä lähteä hyvillä mielin kotimatalle.

Lipunryöstö 2003

Lipunryöstö oli vartiolaisten talvileiri, joka järjestettiin Liesan majalla maaliskuun ensimmäisenä viikonloppuna. Leirille oli ilmoittautunut 25 vartiolaista, joista 21 saapui paikalle viileänä lauantai-aamupäivänä.

Leirin aluksi vartiojohtajille jaettiin kartat, joihin oli merkitty heidän vartioidensa leiripaikat. Kartan toisella puolella oli vartion jäsenten nimet. Vartiojohtajat keräsivät vartiensa kokoon ja ohjasivat vartiot salaisille leiripaikoille. Leiripaikka oli vartioiden yöpymispaikka ja lipunryöstö-pelissä heidän omien lippujensa "kotipaikka".

Vartiot pystyttivät aluksi laavut ja tekivät nuotiopaikat. Seuraavaksi ohjelmassa oli lounas ja sen jälkeen lipunryöstön lippujen valmistusta. Aina välillä oli ryhdyttävä leikkiin, jottei kylmyys olisi iskenyt luihin ja ytimiin.

Päivällisen jälkeen selvitettiin lipunryöstön säännöt. Tarkoituksena oli saada muiden vartioiden liput omalle vartiolle, ja vartioida, etteivät toiset vartiot vie omaa lippua. Illalla vartiot valmistivat itselleen loimulaudat, joilla ne saivat loimuttaa lohta omalla nuotiollaan pelin aikana. Iltapalalla jaettiin loheta vartioille. Vartioilla oli koko yö aikaa ryöstellä toistensa lippuja.

Ryöstö aloitettiin auringon laskiessa. Leirillä oli neljä vartiota eli lippuja oli yhteensä kaksitoista. Paras vartio keräsi kahdeksan lippua, vaikka sai rangaistuksen illalla ja menetti kaikki kolme omaa lippuaan. Toiseksi tullut vartio sai kaksi lippua ja kaksi viimeistä vartiota saivat molemmat yhden lipun.

Lipunryöstö loppui aamupalaan. Aamupalan jälkeen julistettiin pelin voittajat ja jaettiin palkinnot. Sen jälkeen oli leirin purku ja leikkejä ennen kotiin lähtöä. Ruuanvalmistuksen ja huollon hoiti Marsut-vaeltajaryhmän jäsenistö. Ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi.

2003 - 1. nro

Kivisora -02

Lauantaiaamu valkeni sumuisen harmaana 12.10 reilun parinkymmenen partiolaisen kerääntyessä Liesan majalle Liedon Vintalaan. Luvassa oli vuosittainen vartiopuolen partiotaitokilpailut, jotka tälläkin kertaa järjestettiin syysleirin yhteydessä. Jotta järjestäjäpuolelle saataisiin uutta verta, toimi kisojen järjestäjänä tällä kertaa ilmarislainen vaeltajaporukka Karvakelematotapit. Suunnittelutyö oli aloitettu jo ajoissa kevään puolella ja useiden kesäisten palaverien jälkeen oli löydetty monien tehtävien joukosta ne kisaan mukaan valittavat.

Ahkerasta mainostamisesta huolimatta loppujen lopuksi kisailemaan lähti vain kolme vartiota, jotka koottiin yhdistelemällä paikalle tulleita vartioita. Ensimmäiseksi tehtäväkseen vartiot saivat valmistukseen kivikautisen postilaatikon laudasta ja nahasta. Lähtötehtävän valmistuttua vartiot saivat käsiinsä kartat, joihin oli merkitty päivän reitti. Tänä vuonna kisassa liikuttiin polkupyörällä. Näin kilpailuun saatiin hieman uutta maastoa mukaan reitin kulkiessa pisin Vintalan ja Kaurinkosken rauhallisia teitä.

Perinteisiä partiotaitoja ei kivikaudellakaan unohdettu, vaan jo ensimmäisellä rastilla vartioiden tuli suunnistaa annettu reitti mahdollisimman nopeasti, ilman polkupyöriä. Kun pyörän selkään jälleen päästiin, suunnattiin kohti sarjakuvahahmojen tunnistamisrastia sekä ratkaisemaan historiallisilla sekä partioaiheisilla kysymyksillä varustettua ristikkoo. Suuren suosion saavutti urheilurasti, jossa pistettiin lantio keinumaan ja hulahulavanne pyörimään. Ruokarasti kuuluu perinteisesti partiokisojen ohjelmaan ja niin tälläkin kerralla vartiot pääsivät valmistamaan nakkikeittoa annetuista aineksista. Todella mainioita soppia syntyi.

Kadonnutta Dinoa etsittiin metsästä seuraamalla merkkejä. Suutuksissaan Dino oli myöskin puraissut erästä rastimiestä ja vartiot joutuivat sitomaan painesiteellä rastimiehen verta vuotavan käden. Ensiapurastilla harjoiteltiin lisäksi parien rakentamista kahdesta rangasta ja silsal-narusta. Ennen maaliin pääsyä vartiot rakensivat itse kivikautisen kirveen sekä pohtivat, minkälaisia puita kivikaudella oli. Jokainen vartio sai lisäksi tehtäväkseen keksiä itse kivikautinen urheilulaji.

Majalle päästyään vartiot saivat nautittavakseen lämpimän aterian, jonka jälkeen oli aika siirtyä pystyttämään puoljoukkueteltoja sekä kantamaan polttopuita ennen illan hämärtymistä. Illan ohjelmaan kuului myös iltaohjelma, jossa kisailtiin kivikautisten olympialaisten merkeissä. Ohjelmaan kuului myös osuus, jossa vartiolaiset esittelivät omia urheilulajejaan. Oletteko muuten tienneet, että golfia on pelattu jo kivikaudella keppien ja männynkäpyjen avulla?

Uuden aamun valjettua jäljellä oli enää aamiaisen nauttiminen sekä aina niin inhottava teltojen purku ja tavaroiden pakkaaminen. Muutama leikkikin ehdittiin leikkiä yhteisvoimin, ennen kuin oli aika julkistaa tulokset ja palkita kaikki vartiot hyvin menneestä kilpailusta. Palkintojen jaon jälkeen vartiolaiset ja johtajat hyppäsivät

pyörilleen ja huristivat seurakuntatalolle, jossa vanhemmat jo olivatkin odottamassa. Ensi vuonna taas kisaillaan!

Tuloslista:

1. Karhu-vartio: 47,8 pistettä
2. Ryhmä X: 44,8 pistettä
3. Taikanasut: 43,5 pistettä

Nuotio -02

Eräänä lokakuuisena perjantai-iltana innokas joukko sudareita suuntasi matkansa kohti Halssin upouutta leirikeskusta. Majoittautumisen sujuttua nopeasti siirryimme vanhaan tuttuun päärakennukseen, jossa myöhemmin illalla oli luvassa hieman erilainen iltaohjelma. Sitä ennen teimme kuitenkin nimilaput ja nautimme maittavasta iltapalasta.

Vaikka leirillä nimensä mukaisesti keskityttiin erätaitoihin (josta suoritimme myös merkin) oli mukaan mahtunut myös aimo annos kansainvälisyyttä. Ulkomaalaiset vieraamme aina Afrikasta Amerikkaan viihtyivät iltaohjelmassamme niin hyvin, että saapuivat paikalle vielä toisenakin iltana. Illan suosikki oli kaikkien yllätykseksi kuitenkin rakkaan naapurimaamme edustaja. Sven hurmasi periruotsalaisuudellaan niin leiriläiset kuin johtajatkin.

Lauantiaamun valjettua ja perinteisten aamurutiinien jälkeen alkoi mielenkiintoinen veistelytuokio. Jokainen johtajia myöten veisti itselleen syömäpuikot. Paikallaan oloa ja keskittymistä vaativan veistelyn jälkeen ryntäsi urhea joukkomme metsään lipunryöstöön. Pitkän ja tasaisen taistelun päätyttyä oli lounaan vuoro. Tarjolla oli kanaa, riisiä ja syömäpuikot! Hyvistä neuvoista huolimatta moni kehitti aivan oman tyylin puikoilla syömiseen... Myöhemmin oli tarjolla myös haarukoita, tosin muutama urhea selvisi urakasta pelkillä puikoilla.

Luontopolku sujui ryhmiltä tasaisella menestyksellä ja tikkupulla hilloineen maistui lopuksi kaikille. Mainittakoon nyt, että tässäkin välissä oli sitä paljon kaivattua vapaa-aikaa. Satasen maailmanennätys taisi olla vaarassa, kun koko joukko ryntäsi nuotiopaikalta kilpaa majoitusrakennukseen, ettei vain sekuntiakaan tästä kalliista vapaa-ajasta kuluisi hukkaan ulkona värjötellessä. Sipsipussit esiin, kokispullot auki ja menoksi!

Noin tunnin kuluttua tuli joku ilkeä johtaja keskeyttämään mukavan vapaa-ajanvieton ja käski kaikki taas nauttimaan raikkaasta ulkoilmasta. Porukka jaettiin kolmeen ryhmään, jotka vuorotellen opettelivat laavun pystyttämistä, retkelle pukeutumista ja erään vieraan maan tapoja.

Päivällisen ja saunan jälkeen (uimaan ei taaskaan saanut mennä, vaikka kuinka innokkaita olisi ollut) oli vuorossa jälleen iltapala ja iltaohjelma. Hiljaisuus alkoi kymmeneltä ja viittä minuuttia myöhemmin koko talo tuntui nukkuvan. Johtajistakin osa tuntui kaipaavan jo makuupussiaan, mutta heidän piti pinnistellä vielä myöhään yöhön.

Sunnuntaiaamu sujui rauhallisesti siivouksen merkeissä ja lounaan jälkeen leikittiin ulkona aina lipunlaskuun ja leirin päätökseen saakka. Kun luontopolun palkinnot oli jaettu, kaarsi linja-auto parkkipaikalle ja matka takaisin seurakuntatalolle alkoi.

Leiri sujui kokonaisuudessaan hyvin ja uudet tilatkin toimivat ihan hyvin, vaikka hieman etukäteen epäilytti. Löytötavaroita kertyi entiseen malliin sukista lakanoihin ja ne on tavalliseen tapaan noudettavissa nuortentalon naulakon päältä.

2002 - 1. nro

Hals Lake City -02

Sudenpentujen talvileiri II 22.24.02.2002

Sekin päivä tuli kun Taiwan, Filippiinit ja Mauritania taistelivat tasapäisesti talvilajeissa Norjan kanssa. Näiden ja monien muiden mahtimaiden mittelöä sai seurata Liedon seurakunnan urheilupyhätössä Sauvon Halssissa.

Voitelun ollessa kunnossa ja olosuhteiden ollessa samat kaikille, antoivat kaikki atleetit parastaan joukkueensa eteen, jotta maksimitavoite saavutettaisiin. Lopputuloksista kiitos kuului eittämättä koko joukkueelle.

Tenavaolympialaiset avattiin speaktaakkelimaisella avajaisshow'lla. Olympiatulen mahtavasti roihutessa myös luontoäiti otti suurempaa. Loppuilta vietettiin muinaisten olympialaisten hengessä, mahtavan olympiatulen yksinään valaistessa ja lämmittäessä myrskyistä kisa-areenaa.

Ensimmäisen kisapäivän sarastaessa oli sähkömagneettista värinää muuallakin kuin hätäuloskäyntien vihreissä merkkivaloissa. Näin ollen kisat saatiin hienosti käyntiin. Säämuorikin oli hienommalla tuulella, mikä oli kisojen kannalta vain hyvä asia. Päivän aikana osallistujat mittelivät toisiaan vastaan niinkin perinteisissä talvilajeissa kuin curlingissa, köydenvedossa, jalkapallossa, jousiammunnassa sekä ampumapulkkailussa.

Kisailun jälkeen kilpailijat olivat väsyneitä, märkiä ja pahanhajuisia. Kisasiuna ajoi asiansa. Kisamajoituksen ikkunoiden ollessa vahvan huurteen peitossa oli suuren iltajuhlan vuoro. Myöhemmin illalla kisailijat vetäytyivät raukeina ja iloisiin mielin tirsamaahan.

Suomen mitalisaaliin ollessa vielä nolla, valkeni toinen kisapäivä. Kisapaikat kunnostettiin ja olympiaexpress haki kisailijat kotiin. Kotona alkoi välittömästi keskittyminen seuraaviin kisoihin.

Reportterimme Simo L Hals Lake Citystä

2001 - 2. nro

Tammileiri Britannika

Kesäkuun ensimmäisen viikon torstaina 60 sudenpentua ja 9 johtajaa suuntasivat kohti Sauvon Ahtelaa ja Britannikaa. Avajaisissa torstaina muutama vilkas sudenpentu leikki keksijän pajalla ja onnistui siirtämään koko leirin vuosisatoja taaksepäin, keskiaikaan. Kun sudarit vielä hukkasivat aikakoneen napin, alkoi huima keskiaikainen neljän päivän seikkailu.

Torstai kului lähinnä teltojen pystytyksen ja leirin rakennuksen merkeissä. Illalla sentään haimme aarretta yhdessä viikinkipäälliköiden Thorin ja Egilin kanssa. Saimmekin palata teltoille pala aarretta mukaanamme. Iltaohjelman jälkeen menimme unten maille keräämään voimia seuraavaa päivää varten.

Uudellakin ritarilla täytyy olla oma hevonen
Perjantaiamu valkeni kauniina ja aurinkoisissa ilmoissa saimme touhuta koko päivän. Aamupäivällä puuhasimme Turbaduurien kanssa ja lounaan jälkeen oli aika testata taitoja keskiaikaisissa turnajaisissa. Erilaisten tehtävien suorittamisen jälkeen meidät kaikki lyötiin ritareiksi. Illalla askartelimme vielä Handarium-pisteellä itsellemme keppihevokset. Koko Skotin maan, ruhtinaskuntamme, yhteisen illanvieton jälkeen kömmimme väsyneinä makuupusseihin.

Yksi nainen pelastettiin, toinen rakastui
Lauantaina tutustuimme luonnonkasveihin ja niiden käyttöön Herbarium-luontopisteellä. ja huvittelimme keskiaikaisilla markkinoilla. Markkinoiden kisailut tuottivat niin paljon hopeaa, että niistä taotulla hopeamiekalla saatiin sepän tytär pelastettua. Lauantai huipentui suureen iltanuotioon, jota varten kokoontuimme koko Britannikan väen voimin rannalle. Hurja merirosvo Sven Pörhöparta yritti ryöstää kuningatar Carinariumin itselleen. Vaikka Sven kisailut Carinariumin miehille hävisikin, lähti Carinarium kuitenkin rakastuneena Svenin mukaan.

Vanhemmat vierailivat sateessa
Sunnuntai oli paitsi leirin päätöspäivä myös vanhempien vierailupäivä. Vierailijat toivat sateen mukanaan, ja yhden leiripäivän jouduimme viettämään sateessa. Leirin päättäjaiset ja leirijumalanpalvelus saatiin kuitenkin pidettyä ja teltojen purkamisen jälkeen lähdimme kohti kotia väsyneinä, mutta onnellisina.

2001 - 1. nro

Vahtokarkkeja sarjakuvasankareille -01

Sudenpentujen toinen talvileiri pidettiin helmikuussa Halssissa. Leiriläisiä oli yli 30, joista suuri osa oli syksyllä partioinnin aloittaneita. Tässä on leiriläisten kirjoituksia leirin tapahtumista.

"Tulimme linja-autolla Vahtokarkkeja sarjakuvasankarille 9.2.2001. Aamulla meidät herätettiin 8.00 lipunnosto tapahtui puoli 9 sitten menimme syömään."

"Kun olimme tulleet leirille katsoimme huoneet ja sängyt minä pääsin yläsänkyyn."

"Kävimme metsäpolulla maalasimme afrikan viidakon lauloimme nuotion ääressä."

"Olen ollut pukamässä. ruka on ollu hyvää. kysi oli helppo tehtävä."

"Oltu luontopolulla saunottu oltu paistamassa tikkupullia oltu."

"Täällä on ollut hauskaa. oltu paistamassa taikinapulia."

"Täällä me paahdetaan tänään vahtokarkkeja nuotiolla."

"Opettelemme asioita."

"Opin merimiessolmun. Meillä oli ruokana illalla kaakaota ja aamulla puuroa kaakaota. Päivällä oli makkarakeittoa."

"Leirin nimi on vahto karkeja ja sarjakva sankareja täällä on kivaa syöme keitolasa."

"Nukumme 2 yötä täällä. On ollut tosi kivaa."

"Minulla tuli havaa. Siitä tuli verta."

"Syänyt karkkia."

"Karkit ei menny + tapasin monia tutuja."

"Minä nukuin mökissä. Mökissä oli hauskaa. Minä nukuin huonosti koska oli melua."

"Minä nukuin hyvin ja kuorsasin mutta Rosa-Marja potki muuten on mennyt hyvin."

"Nukun alasängyssä täällä on kivat johtajat."

"Nukun kerros-sängyn alimmassa kerroksessa. Leiri on halssissa."

"Pojat kiusaavat meitä melkein koko ajan. Meillä on koko ajan hauskaa."

"Pojat tulevat meidän huoneeseen. Heidi on ollut vartioimassa meidän huonetta."

"Enempää en jaksa kirjoittaa."

2000 - 3. nro

Kandersteg -00

Eräänä syksyisenä päivänä postiluukkuihin kolahti uusi Tammenlehti, jonka takasivun ilmoituksista Simon, Pertun ja Paulin valppaat silmät havaitsivat Partiomatkan Kanderstegiin. Jo lähes seuraavana päivänä olimmekin ilmoittautuneet sukset vahattuina tälle Turun Metsänkävijöiden Jukka Tulivuoren järjestämälle matkalle.

Kanderstegin Partioskoti on perustettu yli 75 vuotta sitten P-B:n ajatuksen pohjalta. Oli aika perustaa jokin paikka mihin partiolaiset voisivat kokoontua joka puolelta maailmaa. Kanderstegin laakso oli noihin aikoihin paikka joka oli todella eristyksissä keskellä vaikeakulkuisia alppeja. Paikka on pitkän laakson perällä, ja joissakin kirjoituksissa se mainittiinkin nimellä "end of the world". Maailma on muuttunut paljon noiden 75 vuoden aikana, mutta edelleen paikka on näin partiolaisten kannalta sopivan syrjässä. Vaelteluun sopivia vuorenrinteitä ja laaksoja kyllä riittää. Nykyään laakson perälle on rakennettu 15km pitkä tunneli josta pääsee junalla läpi vuorten Italian (ja Zermatin) suuntaan.

Asuminen tunnelmallisessa partiokodissa on hoidettu n.4-15 hengen huoneissa. Jokainen huone vastaa yleensä jonkin maanosan tyyliä, meillä sattui olemaan viihtyisä Etelä-Amerikan huone. Siinä oli mukavat kolmikerroksiset seiniin upotetut punkat. Ruoan kaikki valmistivat itse erillisessä keittiörakennuksessa, jonka pöydät olivat ulkona terassilla. Täällä kuluikin ruokaillessa mukavasti aamut, iltapäivät ja illat. Sisämajoitukseen mahtuu Kanderstegissä hieman alta parisataa henkeä, ja kesällä telttalueelle noin tuhat henkilöä. Mistään ei tosin huomaa että porukkaa mahtuu näin paljon. Me tosin asustelimme paikassa lähes keskenämme muutamien Englantilaisten ja Saksalaisten partiolaisten kanssa. Olihan paikalla myös staff, eli vapaaehtoisia partiolaisia ympäri maailmaa jotka pitävät paikkaa pyörimässä. Juuri tähän aikaan vuodesta loppuu Kanderstegissä talvikausi ja kesäkausi ei ole vielä alkanut. Me elimme oman ohjelmamme mukaan, muulloin voi halutessaan valita myös täysin valmiin ohjelman johon kuuluu kaikki ruokaa myöten. Kesäkausi Kanderstegissä omistetaan vuoristossa ja jäätiköllä vaelteluun, pyöräilyyn, luolissa ryömimiseen, kalliokiipeilyyn, melomiseen, kelkkailuun ja kaikenlaiseen vuorilla touhuamiseen. Talvikaudella ohjelmaan kuuluu curlingia, hiihtoretkeilyä, lumikenkäilyä, luistelua, jäätikkövaelluksia ja ennenkaikkea, laskettelua!

Lähtöpäivänä keskiviikkona oli linja-auto täynnä reippaita partiolaisia valmiina lähtemään matkaan. Tässä vaiheessa huomasimme että matkasta tulee tällä porukalla varmasti hieno! Kun matkaa oli taitettu laivamatkan jälkeen bussissa Ruotsin, Tanskan, Saksan, (Ranskan), ja Sveitsin halki noin vuorokausi olivat Liedon metsiin tottuneet johtajamme täysin haltiossaan saapuessaan perille perjantaina.

Vedimme keuhkomme täyteen raikasta vuoristoilmaa ja katselimme asumustamme ja lähimaastoa. Lämmintä oli, noin 20 astetta, mutta jo noin neljäsataa metriä ylempänä oli vielä lunta. Hienoa, kesä ja talvi! Ja jo samana päivänä pääsimme viilettämään alas rinteitä Adelbodenissa. Ihan hyvä paikka ensimmäisen päivän totutteluun. Ja lämmintä oli.

Lauantai-aamuna oli aikainen herätys ja vuorossa valtavan laskettelu alueen, Jungfrauregionin, Grindenväld. Eigerin, Jungfraun ja Mönch:in juuressa oleva laskettelukeskus oli hieno. Todellista mannaa! Ilma oli upea, ja pisimmän laskun aikana n.2500m alas 1500m asti ilman lämpötila vaihtui noin 15 astetta ja pituutta laskulle kertyi ihan mukavasti.

Sunnuntaina pieni porukka, me mukana, suuntasimme kulkumme Adelbodenin toiselle puolelle laskemaan. Täällä pääsimme laskemaan myös mudassa ja heinässä. Laskukausi taisi olla tämän paikan osalta ohi. Hyvä ettei myös Pertun ja Paulin osalta. :) Suurin osa porukasta käytti tämän päivän onnekkaisesti vaelteluun läheiselle vuoristojärvelle. Iltasella TuMen matkatoveri Tatu sai kuningas-ajatuksen mahdollisuudesta lähteä huomispäivä Zermattiin. Oli vain yksi ongelma, mahtuisiko bussimme vuorten läpi matkaavan junan vaunuun?

Maanantai: Reippaat kuljettajamme olivat käyneet yöllä sovittelemassa bussia junanvaunuun vähäisin vahingoin, ja matka oli varma. Aamulla yllätyimme kun päivällä niin helteisessä laaksossamme satoi lunta. Tuli ihan kotimaa ja syksy mieleen. Linja-auto ängettiin junaan. n. 20cm tilaa sivuilla ja päällä, kuski oli taikuri.. Matka oli muutenkin jänski, loppumatka taitettiin junalla koska Zermatissa ei saa käyttää polttomoottoriautoja. Zermat, mokoma turistiryssä, päivälippu-360mk. Voiko tämä olla tämän arvoista? Aika tuntuu matelevan, olemme matkanneet koko aamun, nyt on viimeinen kabiinihissi, samassa laatikossa 147 muun turistin kanssa. Perillä ylhäällä keskuksessa!! Edessämme avautuvat valtavat lumikentät joita peittää paksu kerros uutta lunta, puuteria!! Hiphhip, vauhdilla ensimmäiseen ankkurihissiin, joka viekin meitä neljatoista minuuttia yhä ylemmäs. Zermatin yläosa on ainoa laskupaikka koko reissun aikana jossa on pakkasta. Mutta vihdoinkin alaspäin! Vasemmalla puolellamme on valtava Matterhorn (4478m) ja lunta polveen asti. Nopeasti kuin kalat vedessä "oppivat" Liedon pojat laskemaan tässä pehmoisessa lumessa jossa ei tunnut olevan kovaa pohjaa lainkaan. Syli täynnä viilentävää lunta Simo mainitsee tämän olevan koko reissun kohokohta. (Simo tosin mainitsi asian,hmm, omin sanoin.) Noin vajaan neljän tunnin syvässä lumessa iloittelun jälkeen oli todettava tuntihinnan olleen ihan sopiva. Sopiva lopetus tämän viikon laskemiselle. Missä sinä laskit kauden viimeisen laskusi? :) Ilta vietettiin saunoen suomalaisten rakentamassa saunassa.

Tiistaina suurin osa porukasta suuntasi matkansa Sveitsin pääkaupunkiin Berniin. Tästä me emme tiedä mitään, sillä Perttu ja Simo lähtivät junalla päiväretkelle Milanoon. Reissun suurin tarkoitus oli syödä aitoa Italialaista pizzaa ja tiramisua. Aika kului nähtävyyksiä ja motskareita tiiraillessa. Aluksi matka suunnattiin Milanon tuomiokirkkoon. Tämän jälkeen metroilimme ympäri Milanoa ja yllättäen päädyimme suuren linnan raunioille ja puistoihin jossa makoilimme iltapäivän auringon paahtaessa. Paikalle oli kaiken lisäksi kerääntynyt lähes koko kaupungin nuoriso meidän lisäksi.

Pauli ja pari muuta reipasta partiolaista lähtivät aamusella vaeltelemaan pitkin vuorenrinteitä kohti läheistä laaksoa. Parin tunnin nousun aikana ilma jäähtyi hiljalleen, ja vihdoinkin laaksoon saapuessamme totesimme laakson olevan vielä täynnä lunta. Tässä

vaiheessa lenkkarein varustautuneet eivät olleet enää kovin innokkaita jatkamaan ja käännyimme takaisin alamäkeen. Iltasella Pauli ja Juuso lähtivät vielä vähän tutkimaan vastapäisen rinteen "mountain walk"- polkuja. Maisemat olivatkin varsin komeat.

Keskiviikkona olikin kotiinlähtö. Alkumatkasta oli vielä ohjelmassa eräällä majalla käynti jossa söimme fondueta ja pelasimme hornusta. Tästä pelistä ei sen enempää. Ehkäpä joku kerta järjestämme vaeltajien kesken hornuksen sm-turnauksen. Vakuutus vapaaehtoinen mutta suositeltava. Matka oli hieno.

Pulatikku -00

Asemalaiset leireilivät jälleen kesäkuussa, tällä kertaa Sakkoniityllä. Lauantiaamupäivällä kokoonnuimme Aseman hiihtomajalla, josta jatkoimme autoilla ja pyörillä leiripaikalle. Ensimmäisenä tietysti kannettiin tavarat paikalle ja pistettiin teltat pystyyn, sitten olikin jo sopiva aika laittaa ruokaa.

Hetken ruokalevon jälkeen kävelimme läheisille hiekkakuopille, jonne Pauli ja Perttu olivat suunnitelleet tehtäviä kisailuhengessä. Lajeina oli karkkisuunnistus (haettua rastilippua vastaan sai karkkia), veden siirtäminen ja tarkkuusammunta hernepeysyillä. Paras joukkue palkittiin tietysti karkein.

Leiripaikalle palattiin suut makeina ja seuraavaksi aloitettiin päivällisen valmistus. Nakkisoppa valmistettiin aivan alusta asti alkaen perunoiden kuorimisesta, joten se oli samalla aivan oma ohjelmanumeronsa. Ja kyllä soppa maistuihin!

Ennen lipunryöstöä jäi vapaata aikaa touhuta oman mielen mukaan, ja lipunryöstön jälkeen pidettiin iltaohjelma, jossa kisailtiin sananmuodostuksessa ja tasapainoilussa joukkueittain ja vaahtokarkin syömisessä yksilökisana. Samalla paistuivat herkulliset vartaat ja myöhemmin letut muurinpohjapannulla. Metsäpalovaroituksen takia nuotiona toimi kaasuliekki. Päivän vauhdikkuudesta kertoi jotain se, kuinka nopeasti leiri hiljeni telttoihin kömpimisen jälkeen.

Sunnuntai aloitettiin kaurapuuron keitolla (jota melkein kaikki ainakin maistoivat). Leirimerkin valmistus aloitettiin rautalangan vääntämisellä, siten nimittäin tehtiin nahkaiseen merkkiin poltettavat kuviot ja numerot. Polttaminen osoittautui melko vaikeaksi: Trangiassa kuumennetun rautalangan siirtäminen kuumana nahalle ja vielä oikeaan kohtaan vaati nopeaa ja tarkkaa kättä. Puolilta päivin joukko samanlaisia ja kuitenkin ainutlaatuisia merkkejä oli valmiina partiopaitaan kiinnitettäväksi.

Sitten olikin enää pakkausta, siivousta ja tavaroiden kantamista ennen kotiinlähtöä.

2000 - 1. nro

Hyvä Homma -99

Partiomieltä suonissa ja vähän muuallakin...

Elettiin vuotta 1980, kun eräässä suomalaisvähemmistöisessä kaupungissa asuneessa perheessä elettiin suhteellisen kivoja aikoja. Tämän nelihenkisen perheen iloksi joukkoon liittyi silloin vielä kovin pikkuinen poika. Iloa lisäsi myös se, että tämä kovin pikkuinen poika osoittautui myöhemmin melko mukavaksi hemmoksi. Tämä juttu ei kuitenkaan ole kertomus tuon perheen ilosta ja onnesta, vaan siitä, kun tämä poika täytti 18 vuotta. Tällöin hänen oli määrä järjestää sudenpentuleiri.

Täyttäessään 18 vuotta oli tämä poika ehtinyt tehdä yhtä sun toista. Yksi näistä asioista oli, että hän oli liittynyt partioon ja vieläpä Liedon Eränkävijöitä. Hänen oli tullut aika mennä Partiojohtajan kurssille eli tuttavallisemmin Pj-kurssille. Tuon kurssin mukanaan tuoman hyvän joukossa oli siis tämä leirin järjestämisvelvollisuus.

Jo hyvissä ajoin hän sai tietää, että hän saisi järjestää toisen syksyllä 1999 pidettävistä syysleireistä. Loppujen lopuksi, kun asiat johtivat toiseen, niin leirejä pidettiinkin vain yksi. Edelleenkin hyvissä ajoin hän sai tietoonsa, että leiri olisi 29.-31.10.1999. Huomautan, että vaikka tällä pojalla on nimipäivät aina 28.10., niin se ei vaikuttanut asiaan mitenkään.

Turhamaisesta luonteestaan johtuen, jäi leirivalmistelut viime tinkaankin tehtäviksi. Valmistelut hän kuitenkin hoiti. Tämä poika sai kuitenkin merkittävää apua valmisteluissa Seppo Mikkoselta, joka on pojan mielestä mukava mies. Myöskin ideoita ja paljon apua tarjosi hänen välitehtävävalvojansa Veera Prinssi. Pojan mielestä Veerakin on kiva. Myöskin Joni Pinomäki auttoi poikaa leirin järjestelyissä. Jonista ei sen enempää.

Lokakuun loppupuolella saldo oli seuraava: leiriläisiä oli 37, johtajia hänen lisäksi oli seitsemän, keittiöväkeä viisi, ohjelma valmis, leiripaikkana Halssi ja stressiäkin oli. Kerrottakoon, että tämä poika on luonteeltaan perfektionisti. Erikoisuuden tavoittelun puuskassaan, antoi tämä poika leirin nimeksi HYVÄ HOMMA.

Sitten koitti leiriviikonloppu. Tämä poika oli tietysti hyvin tärkeä hänen leirinjohtajattittelistaan. Kuitenkin perjantapäivä meni hyvin. Mahtavan johtajansa johdolla leirillä majoituttiin, askarreltiin viirit, syötiin iltapalaa, pidettiin iltaohjelma ja mentiin nukkumaan.

Lauantaina he heräsivät jo hyvissä ajoin. Lauantaina he tekivät kivassa säässä kaikenlaista. He tekivät ison ja yhteisen leiriaskartelun puusta, ratkaisivat salapoliisitehtävää, veistelivät, kuuntelivat satuja... Hienoin juttu oli ehdottomasti Veeran ideoima lätyn paisto säilyketölkin päällä. Se oli kaikkien mielestä kivaa. Ihmemies on monesti selvinnyt pahoista tilanteista säilyketölkin, tuikun ja lettutaikin muodostamalla yhdistelmällä.

Yksi haaveri sattui kuitenkin mukavan lauantaipäivän aikana. Yksi pikku tyttö viilsi käteensä ison haavan. Tyttö käytettiin terveyskeskuksessa tikattavana. Urheana hän tuli vielä takaisin ja oli koko leirin loppuun asti. Kyydityksen hoiti muuten keittiöpomo Laura, joka oli näin suureksi avuksi myös keittiön ulkopuolella. Poika haluaa kiittää Lauraa.

Sunnuntaina sitten siivottiin koko leirin voimin. Tämän jälkeen he pakkautuivat bussiin ja ajoivat Lietoon. Sunnuntaina tämä ylitärkeä leirinjohtajapoika sai hiukan hengähtää. Leiri oli mennyt loistavasti. Lapsilla näytti olleen hauskaa, ilmat olivat suotuisat. Leiriläiset olivat rauhallisia ja johtajat hyvin hengessä mukana. Tämä poika haluaisi kiittää jo edellä mainittujen lisäksi kaikkia mukana olleita johtajia ja etenkin Susannaa ja Maarittia. He olivat pojan mielestä erittäin esimerkillisiä.

Tämä leirin jälkeen on pojan elämässä tapahtunut jo kaikenlaista. Kuitenkin, silloin tällöin, hän muistelee tyytyväisenä tuota erittäin onnistunutta leiriviikonloppua. Lämmöllä hän muistelee mukana olleita ihmisiä, jotka auttoivat poikaa. Lämmöllä hän muistelee etenkin leiriläisiä ja heidän mukanaan tuomaa partiomieltä. n. asiaan mitenkään.

1998 - 2. nro

Tikkupulla -98

Marraskuun 13. päivänä, joka muuten sattui olemaan perjantai, 32 asemalaista partiolaista johtajineen kerääntyi iltahämärissä Liesan majalle.

Vartiolaiset pystyttivät teltan kamiinoineen pihalle sillä aikaa kun sudenpennut asettuivat taloksi sisällä majassa. Kun viimeisetkin polttopuut oli kannettu teltaan, alkoivat ulkoleikit huippenuksena lyhdynryöstö.

Nälkäiset leiriläiset söivät halukkaasti iltapalaa ennen iltaohjelmaa, joka tosin oli melko lyhyt kellon kiirehtiessä kohti puoltayötä. Silti ehdittiin muutama leikki leikkiä ja laulu laulaa ennen kynttiläpolkua ulkona. Sisällä kaikkien rauhoituttua kolme uutta sudenpentua juhlallisesti antoivat sudenpentulupauksensa kynttilöiden loisteessa. Yöllä vartiolaiset opettelivat kipinämikkona olemista, jokainen valvoi parinsa kanssa tunnin ajan pitäen huolta kamiinan lämmöstä ja toisten nukkumisrauhasta.

Aamiasen jälkeen oli jonkun aikaa vapaata ennen kuin leiriläiset lähtivät leirivartioittain seuraamaan maastossa olleita maamerkkejä, jotka opastivat heidät luontopolulle. Polun varrella leiriläiset muun muassa tunnistivat esineitä tunnustelemalla läpinäkymättömän pussin päältä, keräsivät ja tunnistivat varpuja ja kokosivat trangian mahdollisimman nopeasti. Loppumatkalla leiriläiset keräsivät vielä makkara- ja tikkupullatikkuja myös vanhempiaan varten.

Maukkaan makaronilaatikon saavutettua vatsalaukut leirivartiot suunnittelivat ohjelmaa iltanuotiota varten. Sitten olikin jo aika pakata tavarat ja siivota maja.

Neljän kieppeillä alkoin leiriläisten vanhempia ja sisaruksia huristella mäelle. Iltaohjelma oli pian täydessä vauhdissa. Sketsien, laulujen ja leikkien jälkeen paistettiin yhdessä vanhempien kanssa makkaraa ja tikkupullaa.

1997 - 1. nro

Sammon Ryöstö -97

Sammon ryöstö oli lippukunnan oma vartioikäisten kesäleiri, joka pidettiin Lammilla lähellä Evon metsäopistoa. Päiväkirjaa kirjoittivat vartiot vuorotellen.

Maanantai, 1. leiripäivä (28.7.)

Lähdimme seurakuntatalolta kello 8.30 kohti Lammia. Matka kesti pari tuntia ja matkalla pysähdyimme huoltoasemalle Forssassa. Vähän vaille 11 olimme leiripaikalla. Kun tulimme ulos linja-autosta alkoi sataa. Ensin oli lipunnosto ja sitten pystytimme teltat. Sitten saimme panttia vastaan 50m narua rakenteluun. Sen jälkeen oli päivällinen. Päivällisen jälkeen rakentelu taas jatkui. Sitten oli iltapala ja sen jälkeen iltaohjelma. Ohjelmassa oli aluksi johtajien esittämä Kalevala-näytelmä. Sitten oli "Kalevala games", jossa kilpailtiin mm. "lehmän" lypsämisestä ja suohon laulamisesta. Iltaohjelman jälkeen siirryimme telttoihin istumaan.

Tiistai, 2. leiripäivä

Aamulla oli lipunnosto ja Sanna-Mari & Jenni toimivat lipunnostajina. Aamupalan jälkeen oli telttatarkastus. Pääaiheena oli pirtanauhan valmistus ja melonnan harjoittelu. Ilma oli huonoin mahdollinen. Satoi kaatamalla koko päivän. Melonta oli silti kyllä hauskaa. Pirtanauhaa varten piti ensin veistää pirta eli "kehikko" johon langat työnnetään. Teimme sen muovista. Se oli vähän hankalaa mutta kyllä se siitä. Nauhan teko oli tosi helppoa (mistä lehden toimitus ei ole ihan samaa mieltä...). Sateen takia ei ollut mitään "maastoleikkejä" joten oli enemmän vapaa-aikaa. Illalla oli iltaohjelma. Kalevala-näytelmän esittivät Maijan ja Annen vartio ja Jennyn ja Maijun vartio. Tietenkin lätynpaisto ja partio- (ja muutkin) laulut kuuluvat myös ohjelmaan. Sitten mentiinkin jo nukkumaan koska keskiviikkona oli haikki.

Keskiviikko, 3. leiripäivä

Ensin oli herätys , lipunnosto ja aamupala. Sitten valmistauduttiin haikille. Vaelsimme maatalolle auttamaan ja sitten menimme melontapaikalle, missä Jussi oli jo odottamassa kanoottien ja kajakkien kanssa. Meidät jaettiin niin, että kolme oli aina yhdessä kanootissa. Lähdimme melomaan yörastille. Matkalla oli vain ruokarasti, joka oli vähän ennen yörastia. Illaksi pystytimme laavun ja pistimme nuotion pystyyn.

Torstai, 4. leiripäivä

Torstai...musta torstai. No ei sittenkään , vaan toinen haikkipäivä on alkamassa. Puurot porisevat padassa ja poikien kävelyosuus on alkamassa ja samaten tyttöjen kanoottiosuus. Sää on puolipilvinen mutta ei sateinen. Vaelluksen aikana sateen krohaus yllättää vaeltajat. Perillä maalissa tehdään vihdat koivusta.

Iltapäivä sujuu letkeästi kunnes tulee kauhia LEIRIKASTE. Leirikasteessa leiriläiset tapaavat mitä monimuotoisinta populaa aina Finnairin lentoemännästä kakkakuskiin. Kaste loppuu metsäopistolle, jossa saunotaan ja uidaan. Kokeili moni keinulla ympäri mennä ja tukkeja pitkin kastumatta kävellä mutta eipä kummassakaan onnistuttu. Iltaohjelma vietettiin ja makkaraa paistettiin. Käveltiin leiriin ja sitten pisulle, pesulle ja pusulle ja nukkumaan. Kello on nyt 04.30 ja aurinko alkaa nousta joten hyvää leiripäivää!

Perjantai, 5. leiripäivä

Aurinko paistoi tänään ensimmäisen kerran koko päivän. Kiertelimme tänään kolmessa eri toimipisteessä, joista kukin kesti noin kaksi tuntia. Ensimmäisessä pisteessä valmistimme uistimen kuparinpalasta, rautalangasta ja koukusta. Toisessa pisteessä valoimme leirimerkin tinasta ja ompelimme sen kiinni partiopaitaan. Kolmannessa pisteessä leivoimme perinteisesti luomutaikinasta ja ohrapuurosta 25 pientä karjalanpiirakkaa, joita söimme illalla lämpimän voion, tomaatin ja kukkakaalinpalan kera. Illalla oli leirin henkeen ja aiheeseen kuuluvat Kalevala-aiheiset näytelmät sekä leirikirkko alueelle rakennetussa kirkossa. Ohjelman päätyttyä (noin klo 22.30) mentiin nukkumaan.

Lauantai, 6. leiripäivä

Aamupäivällä leiri oli jälleen jaettu kolmeen osaan, jotka kiersivät kolmessa toimintapisteessä. Pisteissä harjoiteltiin tulentekeä tuluksilla ja muilla alkukantaisilla menetelmillä, tehtiin köysistä lenkkejä, joita käytettiin myöhemmin iltapäivällä (siis harjoiteltiin samalla rihmausta ja silmäpujosta) ja kolmannella rastilla sovellettiin "modernia" lääketiedettä. Iltapäivä oli siis musta iltapäivä eli vartiolaiset kipittivät vartioittain metsässä yrittäen olla näkymättömissä johtajilta, jotka anastivat heiltä yhden renkaan/havainto. Illalla valmistimme loimulohta ja lohien jäädessä nuotion lämpöön menimme iltaohjelmaan, jossa Kalevala-aiheinen näytelmäme eteni loppuun ja haluttu Sampo putosi veteen kaikkien saavuttamattomiin.

Sunnuntai, 7. ja viimeinen leiripäivä (3.8-97)

Aamulla heräsimme jälleen Sepin soittoon heti kahdeksan jälkeen. Edessä oli enää leirin purku ja kotimatka. Lipunnoston ja aamupalan jälkeen pakkasimme reppumme ja purimme telttamme sekä rakennelmamme ynnä siivosimme leirialuetta. Puolilta päivin kipitimme viimeiselle yhteiselle aterialle, jonka jälkeen oli jo lipunlaskun aika. Lipunlaskun yhteydessä palkittiin myös leirillä kunnostautuneet vartiot, joihin allekirjoittaneet (Korpityöt) kuuluivat yhdessä Ilmaristen kanssa. Lipunlaskun jälkeen jäljellä oli vain ryhmäkuva, jonka jälkeen vartiolaiset ryntäsivät bussiin ja kotia kohti osan porukasta vielä jäädessä purkamaan ja siivoamaan leiriä. Kotimatka sujui uneliaissa merkeissä lukuunottamatta pysähdyspaikkaa, jossa sai tuhlattua rahaa siihen viikon aikana puuttuneeseen ja äkkiä kuluneeseen karkkiin. Seurakuntatalon pihalla oli odottamassa liuta iloisia äitejä ja isiä. Iloisia olivat myös kotiinpalaajien ilmeet, sillä viikko metsässä saa ihmisen kummasti kaipaamaan kunnan vessaa, suihkua ja omaa

sänkyä. Myös haikeita jäähyväisiä jouduttiin väkisinkin jättämään, mutta onneksi vain seuraavaan leiriin asti, sillä siellähän me kaikki taas tapaamme, eikös vaan?

Suonsilmä -97

Meidän vartio Rämpijät oli partiokisoissa lauantaina 4.10. Meihin kuuluu Johanna, Heini, Helena, Anu ja Henna (joka ei ollut kisailemassa). Lähtötehtävänä oli tehdä siilin talvipesä laudoista. Saimme sen vähän toisia myöhemmin valmiiksi. Sen jälkeen suunnistimme soista maastoa pitkin ekalle rastille. Siellä muisteltiin liikennesääntöjä, pisteitä saatiin 3/5.

Kun saavuimme rastille nro 2 tehtävälapussamme luki: "Vartiolainen on saanut shokin kyyn purtua häntä käteen. Mitä teet?" Se meni hyvin ja jatkoimme matkaa. Kolmosrastilla jokainen teki oman tehtävänsä. Johanna heitti frisbeetä, Anu ampusi jousella, Helena heitti pelastuspussia ja Heini laukoi sählypalloja. Matka nelosrastille alkoi. Siellä yritimme muistella partioidanteista pantomiimiesityksiä. Se ei oikein onnistunut, mutta viitosrastilla onnistuimme, kun arvioimme mittoja.

Kutosrastilla teimme suosukset. Niistä tuli kuulemma hienot. Seiskalla kävelimme niillä suolla. Reitti oli aika vaikea, koska jossain kohdissa oli aika vaikeaa suota. Kasilla nimesimme lintuja, sieniä ja kasveja. Pääterastilla piti, laulaa, keksiä runoja tai tehdä sketsi. Siinä piti olla aiheena suo. Meidän piti myös kuljettaa pyörää, jonka takana oli vesiaastia.

Tehnyt: Rämpijät

Kilpailun voittivat siis Rämpijät, toiseksi tulivat Villisiat ja kolmanneksi Rajut.